

SON YÜRÜYÜŞ

Yine ilerledi bir örümcek, dağına doğru
teskin olmak için ağından
müsamahakâr adımlarıyla yürüdü yükseklere
sadakatinin izleri sindi duvarlara
mağaradaki endamıyla yürüdü
titreyen arşın altında
bir nebinin terine
silme için son bir kereliğine

şimdi,
bak sen yoksun ve isyankar yeryüzü
bahara ninniler söylüyor yağmurlarla
uyutmak için bulutları
ve beyaz mevsimleri canlı tutmak için kelebekler,
takıyor peşine rüzgârları

oysa !
ben böyle hatırlayacağım
ıslanan ırmakları, yağmurlarla
gözyaşı inşa edeceğim
göğsümün karmaşık dehlizlerine
ve ekeceğim başucuma ebedi kelimeleri
açar diye bir gün sayfalarımla çiçekleri

tutabilsem ucundan notalarını
şu nezih müziğin
ekebilsem ezgileri rüzgarın kanatlarına
uçursa yeryüzüne tohumlarını
tüm toprak mırıl mırıl mırıldansa
notalarla yeşerse çimenler